

DECYZJA RADY

z dnia 24 stycznia 2006 r.

upoważniająca Łotwę do przedłużenia stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 21 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych

(Jedynie tekst w języku łotewskim jest autentyczny)

(2006/42/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając szóstą dyrektywę Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoczona podstawa wymiaru podatku ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 27,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 27 ust. 1 dyrektywy 77/388/EWG Rada, stanowiąc jednogłośnie na wniosek Komisji, może upoważnić każde z Państw Członkowskich do wprowadzenia specjalnych środków stanowiących odstępstwo od przepisów powyższej dyrektywy w celu uproszczenia procedury poboru podatków oraz zapobieżenia niektórym rodzajom uchylania się od opodatkowania lub unikania opodatkowania.
- (2) W piśmie zarejestrowanym przez Sekretariat Generalny Komisji w dniu 16 marca 2005 r. Łotwa zwróciła się z wnioskiem o upoważnienie jej do przedłużenia stosowania środka stanowiącego odstępstwo, dotyczącego transakcji związanych z drewnem.
- (3) Zgodnie z art. 27 ust. 2 dyrektywy 77/388/EWG dnia 10 maja 2005 r. Komisja poinformowała listownie inne Państwa Członkowskie o wniosku złożonym przez Łotwę. W piśmie z dnia 31 maja 2005 r. Komisja zawiadomiła Łotwę, że posiada wszystkie informacje, które uznaje za niezbędne w celu rozpatrzenia wniosku.
- (4) Rynek drzewny na Łotwie jest zdominowany przez małe, lokalne przedsiębiorstwa oraz dostawców indywidualnych. Charakter rynku oraz przedsiębiorstw na nim działających powoduje występowanie oszustw podatkowych, których kontrola przez organy podatkowe jest utrudniona. W celu zwalczania tych nadużyć do łotewskich przepisów w zakresie podatku VAT włączono specjalny przepis, który stanowi, że osobą zobowiązaną do zapłaty

podatku jest pod pewnymi warunkami podatnik, na rzecz którego dokonano podlegającej opodatkowaniu dostawy towarów lub usług.

- (5) Artykuł 21 ust. 1 dyrektywy 77/388/EWG w wersji określonej w art. 28g wymienionej dyrektywy stanowi, że w systemie wewnętrznym do zapłacenia podatku zobowiązany jest co do zasady podatnik dokonujący dostawy towarów lub usług. Jednakże na mocy Aktu przystąpienia z 2003 r., a w szczególności rozdziału 7 pkt 1 lit. b) załącznika VIII do niego, Łotwa została na ograniczony okres czasu upoważniona do dalszego stosowania własnej procedury poboru podatku VAT w przypadku transakcji związanych z drewnem.
- (6) Komisja uznaje, że rozwiązanie to umożliwiło Łotwie obniżenie ryzyka związanego z uchylaniem się od podatku VAT i uproszczenie procedury poboru podatku na rynku drewna.
- (7) Odstępstwo nie ma negatywnego wpływu na dochody własne Wspólnoty pochodzące z podatku VAT,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł

W drodze odstępstwa od art. 21 ust. 1 lit. a) dyrektywy 77/388/EWG w wersji określonej w art. 28g wspomnianej dyrektywy, Łotwa zostaje niniejszym upoważniona do dalszego wyznaczania w okresie od dnia 1 maja 2005 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. odbiorcy jako osoby zobowiązanej do uiszczenia podatku VAT w przypadku transakcji związanych z drewnem.

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Łotewskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 stycznia 2006 r.

W imieniu Rady
K.-H. GRASSER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2005/92/WE (Dz.U. L 345 z 28.12.2005, str. 19).